

Rie's Dagbog

som fortalt til Niels

Binic til Morlaix (juni 2010)

Vigo til Sao Miguel (juni 2011)

Sevilla til Marakesch (maj-juni 2012)

Mallorca (juli 2013)

Aegistri til Korinth (september 2016)

Rie's Dagbog som fortalt til Niels

Fra Binic til Morlaix

Lørdag den 19. juni 2010

Niels ankom i dag planmæssigt kl. 14:00. Inden da havde jeg afleveret vasketøjet. Det blev vasket, tørret og lagt sammen. Jeg skulle bare komme om et par timer og hente det. Det kan jeg lide. Når havneslusen er lukket så forsvinder vandet i forhavnen og uden forhavnen og man kan skræve over sejlrenden, meget mærkeligt. Alle bådene der ligger for bøjler i forhavnen ligger på bunden eller står ved hjælp af støtteben. Jeg lavede mad i aften på en fiskerestaurant med udsigt over havnen.

Buller står på havbunden og jeg står på molen ved indsejlingen til Binic

Søndag den 20. juni 2010

Solen skinnede fra morgenstunden her i Binic; hvis det er Niels, der har medbragt solen, så får han ikke lov at rejse hjem. Vi måtte vente med at komme ud af havnen til mellem 12:45 og 14:25. Tiden indtil da blev brugt til at vaske båden. Det sørgede de to unge mænd for. Vi sejlede kl. 12:50 til St. Quai-Portrioux tre sømil! Vi klarede det i bagende sol! Og var der kl. 13:50. Mens Bruno og Niels var ude at se på byen sad Sten og jeg og læste. Nogle unge mænd i en lille fiskerbåd sejlede forbi og spurgte på fransk, om vi ville have et eller andet. Vi svarede, det viste vi ikke. Argh sagde de, sådan nogle som jer spiser jo heller ikke sådan noget! Vi måtte fortælle, at besætningen er altædende og terrængående, men vi vidste ikke, hvad de tilbød. Så holdt de to kæmpekrabber frem! Jo tak, det ville vi da meget gerne! Vi havde en fast tro på, at

fiskeren Bruno vidste hvad der skulle gøres! Vi fik dem ned i en plasticpose, og den var da kun lige kommet ind i cockpittet før den ene var ude igen. Sten fik fat på den igen. De glade givere havde sagt, at de skulle koges i 20 minutter. Da Bruno og Niels kom tilbage så de så dagens menu. Bruno lignede et spørgsmålstegn, hvad gjorde man ved sådan nogle dyr. Altså nu udestod der to spørgsmål, som jeg ikke blandede mig i: 1) hvordan slås de ihjel, vi havde ikke en gryde der var stor nok til at de kunne koges ihjel og 2) hvordan skulle de serveres.

Ad.1: Man tog en kniv, og de fik nakkestødet har jeg fået fortalt. Det skulle have virket øjeblikkeligt.

Ad.2: man enedes om en ret bestående af det afpillede kød (Bruno og Niels var meget grundige og meget tålmodige), løg, peberfrugt, bacon og en lille smule chili. Dette blev serveret som en sovs til penne (pastarør).

Vi var på marked i St. Quaix-Portreux og købte blandt mange andre ting ost

Mandag den 21. juni 2010

St. Quai. Portrioux til Paimpol endnu en meget kort tur i fint vejr.

Tirsdag den 22. juni 2010

Paimpol til Ile de Brehat (naturhavnen La Cordiere), hvor vi skulle tørre ud. Endnu en sen start på grund af tidevandet, men heller ikke en lang tur, så vi nåede frem i god tid ved højvande og ventede så på at det blev ebbe. Da vandet var væk gik Buller rundt og brummede noget om, at det var et mærkeligt land, hvor havet sådan helt forsvandt og man kunne gå rundt på bunden i muddret. Nogle af bådene der lå ved bøjler, havde ben skruet på så de ikke væltede når vandet var ude.

Flere af de andre både der lå for anker havde dobbeltkøl. Det var alle tiders ankerplads, og det var en oplevelse at se vandet komme og gå helt.

Onsdag den 23. juni 2010

15 sømil skulle vi ha under kølen i dag. Det var dog et godt stykke oppe ad dagen, før vi havde vand nok under kølen, så vi kunne komme af sted. Målet var Treguier, idet vi gik ud fra at der var bus til Guingamp.

Torsdag den 24. juni 2010

Overliggerdag i bagene sol hvor vi skulle undersøge transportmulighederne til Guingamp. Det viste sig at busserne kører to gange om dagen når børnene går i skole, og de tidspunkter passede ikke med Brunos togtider. Men taxa er ikke dyrt, så det bliver taxatransport.

Jeg skulle lave mad her Brunos sidste aften. Vi skulle spise tidligt for Danmark skulle jo spille fodbold mod Japan kl. 20:30. Vi havde fundet en fiskeforretning som serverede skaldyr på 1. sal når forretningen lukkede. Ejeren var vældig hyggelig og vi snakkede fodbold. Han var selvfølgelig ikke stolt over det franske holds skæbne, og ønskede os held med aftenens kamp. Vi mødte op klokken 7 og fik "fruit de mer" i rå mængder, det var virkelig overvældende. Da vi var ved at gå spurgte ejeren, hvor vi skulle se fodbold. Vi forklarede, at vi havde fundet en bar hvor vi kunne se det. Han spurgte om vi ikke ville med ham med hjem og se det? Vi takkede selvfølgelig ja, og så Danmarks nederlag til Japan hos fiskehandleren og restauratøren Jean Pierre. Vi drak en flaske rødvin mens vi prøvede at tage nederlaget pænt. Han boede i alle tiders hus med udsigt over floden.

Fredag den 25. juni 2010

Vi lavede en lille godtepose til Jean Pierre med fire øl fra Ølfabrikken og en flaske hjemmegjort Rønnebærbrændevin og en abehånd fra Brunos kollektion. Den afleverede vi i forretningen.

Og så var det i dag Bruno tog af sted. Han tog en taxa til Guingamp for at fange et lokalt bumletog, der skulle bringe ham til Rennes hvor han skulle fange TGV'en til Charles de Gaulle lufthavnen.

Fik i dag SMS fra Bent og Karin. De er nået til Ostende, spændende at høre om deres fremskridt.

Det var en ret flot indsejling til Pluminac'h. Slottet i baggrunden er i øvrigt en del af Leif Davidsens roman: 'Ravnens Rede'

Lørdag den 26. juni 2010

Turen fra Treguier til Plouminac'h var knapt tyve mil, og en del af turen kunne vi køre for genuaen alene. Der var ingen grund til at sætte mere sejl, da vi skulle sejle ind til Plouminac'h ved højvande, der er en tærskel (eng: sill), og den skal der for vores vedkommende helst være 82 cm over, men helt ærligt, vi vil gerne have lidt mere vand under kølen end det. Turen langs kysten Côte de Granit Rose, var utrolig smuk, og det er en ret rå kyst og den røde farve er ret markant. I Plouminac'h ligger bådene i rækker ved bøjer, en i hver ende og store kuglefendere i mellem de to bøjer man fortøjer ved. De store kuglefendere kommer så til at ligge ved siden af skibet når man er fortøjet for og agter ved bøjer. Kuglefenderne fungerer som fendere til den næste båd, der ligger sig mellem de samme to bøjer. Så ligger man sådan to og to i lange rækker. Det fungerer! Men jollen skal i brug for at komme i land.

Søndag den 27. juni 2010

Vi havde talt om at ligge over i Plouminac'h og så tage en af turistbådene ud til Sept Iles, en gruppe skær der ligger lige uden for kysten. Udfordringen, at sejle der ud selv var lidt overvældende. Planen om at tage ud til øerne gik i vasken: der var tyk tåge da vi vågnede, så der var ligesom dømt overligger dag. Vi tog i land og gik en dejlig tur langs kysten (prøvede først en ikke trådt sti, der gik over, under og rundt om de berømte røde

granit klodser). Vi spiste frokost i land. Vi fik den lokale specialitet: galetter med fyld. Galetter er pandekager lavet med boghvede.

Den røde granitkyst er virkelig rå og flot (og det her er i stille vejr!)

Inden vi spiste aftensmad tog vi i land igen for at få vores Pastis, som i aften blev til en øl. Niels og jeg var ved at finde en plads i solen for at nyde vores øl, da Sten kom ud og sagde, at hvis vi ville se 2. halvleg af kampen mellem England og Tyskland så skulle vi side indendørs. Vi satte os indendørs og så kampen sammen med et tysk og et engelsk par. Englænderne, som egentlig var irske, tog nederlaget fattet. Rigtig hyggelig eftermiddag.

Mandag den 28. juni 2010

Vi skulle ud ved højvande i Plouminac'h og ind ved højvande i Morlaix. Igen ca. 20 mil, men det skulle vare otte en halv time. Det var svært, for vi havde i perioder to knob medstrøm. Det løste vi, ved at lægge os ved en bøje ved indsejlingen til floden der går op til Morlaix. Vi lå der to en halv time, men blev forstyrret. Først fordi vi havde lagt os ved en gul bøje (de gule bøjer er til de lokale, men den var altså ret falmet). De var flinke og anviste os en der var hvid-hvid. Derefter kom Marine-gendarmeriet tæt hen og kiggede, vi snakke lidt med dem – og det var så det. Vi skulle spise sidste middag med Niels, så jeg måtte lave mad igen. Men det er ikke let at finde noget om mandagen i Frankrig. Det lykkedes selvfølgelig. Et hyggeligt lille sted, hvor jeg tror far mor og barn kørte stedet.

Tirsdag den 29. juni 2010

Overliggerdag i Morlaix og endnu en tårevædet afsked. Denne gang med Niels. Han skal hjem og holde gang i byggeriet. Her i

Morlaix kan man tage TGV'en der går direkte til Gare Mont Parnasse. Og så var der dømt: arbejdsdag! Vask, storindkøb og kontor-arbejde. Det sidste blev der ikke så meget af, da vi ikke kunne komme på nettet her. Men vask og indkøb blev overstået i fin stil.

Morlaix skyline er præget af en høj jernbanebro bygget i 1870'erne

Fra Vigo til Saõ Miguel (Acorerne)

Søndag den 12. juni 2011

Det var i dag Niels og Jimmy skulle komme. Vi vidste, de skulle følges til Madrid, men derfra skulle de med forskellige maskiner videre til Vigo. Vi regnede med, at Jimmy ville komme ved fire-tiden og Niels ved syvtiden.

Det passede alt sammen, men Jimmy var hurtigere end sin bagage, den kom først i løbet af aftenen, men den kom da. Om aftenen ud for at spise, men da det var søndag havde ingen af de steder vi satsede på åbent, men vi fandt dog alligevel et ok sted med rationes.

Der er købt ind i rå mængder

Mandag den 13. juni 2011

Om morgenen gjorde vi så de store indkøb. Havens minibus kørte os alle til det enorme hypermarked, som Sten og jeg allerede havde ressearchet. Her købte vi så vildt ind, og tog en taxi tilbage til havnen. Tid og vind var ikke rigtig til at stikke af sted til Azorerne i dag, så vi besluttede os til at sejle ud til Baiona, for at drengene kunne opleve også dette dejlige sted og så starte derfra. Tog fra Vigo ved middagstid og havde en fin vestenvind på 5-7 m/s. Det var så kryds, men det var en fin tur og inde i fjorden var det rigtig fin sejlads. Vi var i Baiona ved seks-tiden. Da det blev spisetid gik vi op i sejlklubben og fik en af deres dejlige fiskeretter. Så var vi også klar til at tage af sted i morgen.

Tirsdag den 14. juni 2011

Vi lå ved den bro, hvor vi lå sidst vi var her, og havde kigget efter 'Fand' (fra Dubkin). Vi så dem ikke og regnede med, at de var sejlet videre. Da vi sejlede over for at få diesel på, så vi imidlertid at de var der, men på en anden bro.

Jeg gik ned til dem og sneg mig ombord med to øl og et lille dansk flag. De vågnede ved det, og insisterede på, at jeg skulle komme ombord.

Da jeg gik, sprang Donal i land for at hjælpe os af sted. Donal blev så ham, der tog billederne af os inden vi sejlede. Nu må vi så se hvem der skal fotografere os når vi er landet på Azorerne.

Afgang! Donal mente at flaget skulle med på vores afgangsbillede

Onsdag den 23. juni 2011

Det er lidt svært at samle alle indtrykkene fra vores sejlads her til Santa Maria, den sydøstligste ø i Azorerne. Jeg fik ikke skrevet dagligt, må jeg indrømme, for selv om det meste af turen var meget fredelig, så var der nok at se til. Det tog os syv et halvt døgn at sejle fra Baiona her til Villa do Porto på Santa Maria. Det mest karakteristiske for turen er at Portugisernorden brændte os af: Vi havde vestlige og sydvestlige vinde det meste af tiden, så det var med stramme skøder. Da vi havde været ude i tre dage, så vi de der høje fjerskyer, vi ikke er så vilde med. Vi prøvede at bilde os ind, at det ikke var, hvad vi mente det var. Senere på dagen fik vi så et kulingsvarsel (på vores ny Navtex) for det område vi var på vej ud af. Det tog vi alvorligt, og vi fik da også ni timer med 9-11 m/s. Da det var med stramme skøder (og et reb i storen) var det lidt surt, men vi kunne dog næsten holde op. Den blæste heldigvis af, og der var fred ombord igen. Så megen fred at vi i lange perioder måtte tage motoren til hjælp. Vinden vendte dog til sidst, men dog først inden for det sidste døgn. Så var der også nok af den. Så det gik for en lænser igen med 9-11 m/s og et reb i storen ind i havnen i Villa do Porto. I syv og en halv dag havde vi tænkt meget på den øl vi skulle have, når vi kom i land. Vi

havde været på ration på turen: en letøl pr. person pr. dag. Vi havde slet ikke drukket vores ration, kaffeforbruget var heller ikke så stort som beregnet, for vi havde drukket meget vand!

Rie på vagt klokken seks om morgenen

Under hele overfarten har vi kørt med tretimers vagter. Sten startede klokken 12 og Jimmy efterfulgte ham klokken tre, hvorefter

Niels på frivagt

det blev min tur og Niels sluttede så runden af. Efter vores vagt havde vi en tilkaldevagt og fik derefter frivagt i seks timer. Efter et par døgn var vi faldet ind i en rutine, hvor det viste sig, at vi næsten alle var vågne ved nitiden om morgenen, hvor vi så spiste morgenmad og også på et eller tidspunkt mellem seks og ni om aftenen, hvor vi spiste aftensmad. Ind imellem klarede vi os med mellemmadder, enten rugbrødsmadder eller sandwichbrød med pålæg. Sten havde lavet noget af sin tunhvidløgs-smøre-pålæg inden vi tog af sted, og måtte fylde forsyningerne op undervejs. Ellers havde vi meget glæde af de empenadas og de kartoffeltortillas, vi havde fyldt skibet op med. De indkøbte færdigretter var af varierende kvalitet mens Stens Spagetthi

Cabonara fik høje karakterer.

Allerede første dag på havet så vi hvaler. De lå i en stor flok (vistnok grindehvaler) lige på vores kurs. Vi ændrede kurs og satte farten ned, for at kunne nyde synet. Der var ca. 30 hvaler og de var ca. 50-100 meter fra os, og de var helt upåvirkede af vores tilstedeværelse. Fascinerende! På andendagen så vi delfiner, kun et par stykker, men vi så flere senere. Kun en enkelt gang kom de hen for at lege ved båden. Til gengæld så vi en del fugle: skråper, og et enkelt par fulgte os over hele overfarten. Vi så dem hele vejen over, utroligt at de kan komme så langt væk fra deres kolonier på fastlandet. Og så så vi en enkelt meget træt svale, som helt klart var kommet for langt hjemme fra. Vi tilbød den et lift, men den tog ikke i mod det.

Tirsdag den 21. juni 2011

Vi var i havn klokken ti minutter i otte lokal tid. Til trods for at vi havde mest lyst til at styrte op og få noget at spise og noget øl, så fik vi gjort nogenlunde klart skib. Så gik vi op i sejlklubben: ingen mad, men fik anbefalet et sted oppe i byen: lukket! Panikken var nu ved at brede sig, og vi gik forsigtigt ind på en lille bitte bar, hvor vi spurgte om de serverede mad. Der blev lidt tøvende svaret ja, og så faldt jeg over ham og erklærede ham mig min uforbeholdne kærlighed. Fik alletiders grøntsagssuppe med bønner og meget andet godt, og så nogle tunsandwich og så en del øl til. Vi var helt klar til at gå på puden da vi kom tilbage til båden.

Jimmy på frivagt

Onsdag den 22. juni 2011

Der havde ikke været nogen havnefoged da vi landede i går, så Sten gik her til morgen op, for at spørge om vi kunne flytte længere ind i havnen. Det måtte vi gerne, inden der blev

lavet papirer. Lige da vi havde flyttet, kom havnefogeden så og vi fik ham til at tage vores ankomstbillede. Efter det, gik Sten op for at ordne papirer. Det tog to timer, og så mangler vi endda endnu et, men det kunne ikke klares for nu løber vi ind i to lokale feriedage og en søndag, så det må vente. Selv om vi har sovet, så var vi ikke helt oppe på normal omgangshøjde.

Der var derfor dømt slapperdag, så der blev ikke lavet ret meget. Niels og Jimmy gik op og så på byen og spiste frokost der, og Sten og jeg fik fyldt diesel på og ryddet lidt op, men det gik ikke hurtigt. Vi spiste frokost i sejlklubben.

Sten på tilkaldevagt

Torsdag den 23. juni 2011

Vi havde fået at vide, at den bedste måde at se øen på, er at leje en taxa en dag. Det gjorde vi så! Cilia hentede os klokken 10, og vi fik os en dejlig guided tur rundt på øen. Vi kunne selvfølgelig ikke lade være med at spørge, om de laver aquadiente her på øen. Det gør de, for der er en lille vinproduktion til lokalt forbrug og på drueresterne laver de aquadiente (grappa). Hun kendte en ældre bonde, som har en lille produktion som han solgte af. Vi fik 1 1/2 liter i en rødvinflaske, som vi betalte syv euro for. Vi fik frokost undervejs på en restaurant med skøn udsigt over Atlanten ved en strand, hvor der blev badet. Vi havde dejligt vejr og det er en dejlig ø, meget grøn og frodig med masser af blomster, Kirsten ville elske det. Fra Cilia (taxichaufføren) erfarede vi, at der er lokal helligdag med procession gennem byen så det måtte vi tilbage og opleve. Det startede ved fem-tiden, hvor årgangens børn havde fået deres første kommunion. Derefter gik de i procession gennem byen med præsten, kirkesølvet, røgelse, øens spejdere og et

orkester. Det var stiligt og meget alvorligt og en fin oplevelse. På torvet i byen var der opstillet telte, hvor der blev solgt forskellige drikkeog spisevarer. Den lokale afdeling af Lions stod i anledning af fiestaen for driften af et telt med servering, og her fik noget dejlig mad. Her mødte vi Victor, en portugiser fra fastlandet, gift med en lokal pige, og som efter et helt liv i Canada nu havde trukket sig tilbage til den fredelige ø.

Fredag den 24. juni 2011

Sten og jeg har en masse skrivearbejde vi skal have gjort færdigt. Sten knokler med at opdatere hjemmesiden og jeg vil blandt gerne have gjort pdf-udgaven af min dagbog færdig og så skal billedredaktøren jo se at få redigeret nogle billeder.

Lørdag den 25. juni 2011

Endnu en dag hvor vi lod os glide ind i Santa Marias stille og rolige levevis. Nogle gik op i byen om formiddagen for at se på markedet. Der er en lille markedsbygning med faste stader, hvor der sælges kød og fisk, men der var ingen grønsager i dag. Måske er det fordi der er byfest her over weekenden. Vi købte lidt til frokost, og spiste da vi kom tilbage til båden. Billedredaktøren var blevet færdig med billederne, og jeg gik i gang med at gøre den illustrerede dagbog færdig, så den kan komme på nettet. Vi har besluttet, at sejle videre i morgen, så den sidste aften her skulle jeg lave mad. Det blev til middag på Central Pub oppe i byen, hvor vi fik dejlig mad og øl.

Fyret på den sydøstlige pynt af Santa Maria

Søndag den 26. juni 2011

Der var ikke lovet ret meget vind, og den, der skulle komme, ville være i mod os. De næste dage ville der være mere vind imod, og den

ville først vende onsdag. Det ville vi ikke vente på, for så ville Jimmy og Niels ikke få meget tid på Sao Miguel. Det blev så afgang fra Santa Maria klokke halv otte, og der er 57 nm til Ponta Delgada på Sao Miguel. Vi var fremme klokken fem. Til aften fandt vi en restaurant med fantastisk kød og supergod rødvin, lige hvad vi trængte til.

Svend og Lotta lå her i Ponta Delgada, da vi kom. Det var dejligt at se dem igen. De var sejlet fra Caraminas hertil og havde brugt ti dage til det. De havde nogle problemer med motoren, som de lige skulle have ordnet, inden de tager videre til Terceira.

Mandag den 27. juni 2011

I dag skulle vi finde ud af, hvordan vi skal få tiden til at gå her på øen. Jimmy havde et telefonnummer på en taxichauffør, der tidligere har kørt med nogle af vores klubkammerater, når de har været her. Vi fik fat i ham og aftalte, at han skulle køre os rundt på øen i overmorgen. Da det var på plads, købte Jimmy billetter til en tur ud og se på hvaler i morgen.

..... og så var der ingen kære mor! Der skulle poleres dæk, og det blev der. Hvor er det dejligt, at være fire om det! Det er blevet så flot og jeg tror ikke der var ret meget polish tilbage på glasfiberen efter turene her i foråret.

Tirsdag den 28. juni 2011

Vi var tidligt oppe og ovre ved hvalsafaribåden klokken ni. Det var fint vejr med fin sigt, så vi var forventningsfulde. Det var en katamaran, der sejlede hurtigt, så det var godt vi havde ekstra trøjer med.

Der var ingen hvaler men masser af legelystne delfiner

Vi fik set masser af spættede delfiner og mange af de delfiner der på dansk hedder

øresvin (bottelnose dolphins). Ingen hvaler, dog, vi trøstede med at vi havde set grindehvaler på vejen over, og vi skal være her længe endnu.

Onsdag den 29. juni 2011

Ricardo samlede os op klokken ni. På Sao Miguel er der vulkansk aktivitet, det syder og bobler mange stader. Ricardo er født og opvokset på øen, i Lagoa på sydkysten. Efter de obligatoriske seks år i skolen havde han fået mere end nok, og begyndte at arbejde på sin fars vingård. Efter to diskosprolaps, så var det slut med det hårde arbejde på gården, og han begyndte at køre taxi. Så måtte han lære engelsk. Det har han gjort ved at lytte og tale med folk. Og han snakkede godt engelsk. Han havde også lært sig dansk! Han advarede os om, at han forstod det meste af, hvad vi sagde. Han kunne høre forskel på dansk, svensk og norsk! Og han kunne snakke det! Hvor jeg dog misunder folk med et sådant talent.

Varme kilder var virkelig noget vi kunne bruge: 40 grader varmt, lækkert for vores mishandlede muskler.

Vi kørte til Lagoa do Foga, som er et af de høje punkter på øen, med en fantastisk udsigt over en Vulkansø. Få vejen kunne vi se havet både på nord- og sydsiden af øen, flot. Så kørte vi videre til Furnas, hvor der er mange varme kilder. Vi fik mulighed for at bade i en. Vandet var så varmt, at det var lidt svært at komme ned i det, men det var skønt. Vi fik frokost et sted i Furnas, hvor de serverer mad der er kogt i huller i den varme jord. Kyllingekød, svinekød og oksekød tilberedt med kartofler, søde kartofler, yams, hvid- og grønkål. Et kødorgie og meget velsmagende, vi gik ikke sultne fra bordet. Efter vi havde

spist, kørte vi ud for at se, hvordan hullerne i den varme jord så ud. Masser af huller var der i jorden. Folk kom med deres gryder tidligt om morgenen og kom så efter dem syv timer senere. En mand gik og sørgede for, at der var orden i sagerne, og at hullerne blev fyldt op med gryder. På vej tilbage til havnen stoppede vi uden for Ricardos garage. Sten havde selvfølgelig spurgt til om der produceres aguardiente på øen. Det gør der! Bl.a. i Ricardos garage, så vi kom af sted med en lille flaske af hans aguardiente. Vi var tilbage på båden klokken halv seks, godt trætte, og uden lyst til de store madorgier, så det blev til en let middag med brød, ost og pølse på båden.

Torsdag den 30. juni 2011

Der var dømt fri leg, så der kunne foretages indkøb og byvandring og hvad der ellers var brug for.

Ponta Delgada er en meget urolig havn, i hvert tilfælde på denne årstid. Der rykkes i fortøjningerne og det giver nogle ubehagelige ryk i båden. Vi opdagede i går morges, at søgelænderet var sprængt bagest i styrbords side, formodentlig fordi en fender var kommet i klemme mellem flydebro og skib, samtidig med at en langsgående fortøjning havde rykket, jo det er store kræfter. Heldigvis er der en lille butik med en altnuligmand her i havnen, og han fik repareret søgelænderet og Sten fik det monteret. Der ud over fik Sten sat nye beslag på lige ved siden af nedgangen, som vi kan sætte livlinerne i når vi sejler. Der er allerede befæstningspunkter, men erfaringen fra overfarten lærte os, at vi godt kunne bruge et par mere til at sætte livlinerne i, når vi skal op og ned i kahytten.

En af Ricardos veninder er dansk og hun arbejder på en restaurant her i byen. Vi havde besluttet os til, at afskedsmiddagen med Jimmy og Niels skulle finde sted der. Niels fik tunbøf, vi andre fik noget der på portugisisk kaldes grisefisk (på engelsk trigger fish). Meget lækkert. Vi fik alt, hvad der hører en afskedsmiddag til, med kaffe og en gylden-aguardiente, mere conac-agtig end det vi har fået af de lokale.

Jorden ryger og søerne og vandpytterne koger på Saõ Miguel

Fredag den 1. juli 2011

Jimmy og Niels blev hentet af Ricardo klokken otte. Vi fik selvfølgelig morgenmad med den lokale ananas, som er meget sød. De kom af sted, og vi samlede vasketøj sammen og afleverede det, så vi kan hente det i aften. Der skal nu følges op på dagbog, Internet og meget andet. Sten skal have tjekket vakuumbryder-ventilen, impelleren og vurderet om der skal skiftes olie.

Fra Sevilla til Marrakesch

Onsdag 23. maj 2012

Det brændte meget på med at få den aktive AIS installeret. Sten gik i gang fra morgenstunden og svedte, for det blev en varm dag. En meget varm dag. Da han nu var begyndt, skulle det jo være færdigt inden Niels kom i aften. Der blev fyret en del potente ord af, og arbejdet skred langsomt frem, mens jeg fik vasket og gjort lidt rent. Vi var færdige lidt over syv, og lidt efter fik vi en sms fra Niels, om at han sad i taxaen på vej fra lufthavnen. Jeg gik ud og tog imod Niels, mens Sten fik ryddet det sidste op. Dejligt at se ham! Vi fik en flaske Cava som Sten huggede halsen af med en kniv, sådan som han lige har lært det her i Sevilla (Niels var behørligt imponeret da han selv en gang han, prøvet var endt med en halv flaske i hånden). Herefter gik vi op på en af havnens cafér og spiste nogen tapas til aftensmad.

Torsdag 24. maj 2012

Det passede fint med højvandet og afgangstidspunktet. Vi skulle fra Gelves 1,5 time før højvande, hvilket passede med klokken halv ni. Vi fik så en start med lidt modstrøm, men det var til at leve med. Det var en tur for maskine, for der var ingen vind, så det blev også en rimelig lun dag. Vi var i Chipiona klokken halv fem. Vi fik vist Niels storke langs vandkanten, og også de der havde bygget reder i toppen af træerne.

Årets første tur, dejligt at komme på havet!

Fredag 25. maj 2012

Det var trods alt sæsonens første tur, og vi havde 180 sømil foran os til Muhammedia i Marokko, så vi tog os en overliggerdag, her i Chipiona. Vi gik os en lang tur op til byen og ud til fyret. Havde ligesom sidst, problemer med at finde supermarkedet, men det lykkedes. Vi fandt markedet og hos slagteren købte vi en heftig oksekotelet på 750g og hos grønthandleren nogle kartofler. Vi spiste frokost ude ved fyret med udsigt over deltaet og de fiskefælder, der stammer helt tilbage fra romerne. Det er nogle gårde af sten, der er bygget på en del af stranden, der overskyldes af tidevandet. Der er afløb fra disse gårde. Så når tidevandet trækker sig tilbage, så fanges fiskene i disse gårde og man kan så soppe rundt og samle dem op. Til middag serverede Sten bøffen med stegte kartofler, grønne asparges og aioli; hvortil der blev serveret et glas rødvin.

Lørdag 26. maj 2012

Vi havde haft lange diskussioner om, hvornår vi skulle tage fra Chipiona. Med de 180 sømil vi havde foran os var det lidt svært at sige, hvad vores gennemsnitsfart ville blive, og vi ville jo helst ikke anløbe om natten. Vi besluttede os til at være optimistiske og satse på, at det tog 30 til 36 timer. Det blev ikke det halve galt. Vi havde fin vind da vi startede. Det gik over stok og sten. Det var en smule hæsblæsende. Vinden stod i nordvest og det blæste 8-10 m/s med stød op til 12 m/s. Så det gik frisk og frejdigt frem over havet.

Det blev lidt for hektisk på et tidspunkt, mest fordi båden rullede, så vi tog et reb. Vi tog det andet til natten. Det er rart, at det ikke er så heftigt om natten. Frem til midnat holdt vi en gennemsnitsfart på 7 knob.

Søndag 27. maj 2012

Ankomst Muhammedia kl 17:00. Ved ottetiden her til morgen gik vinden om i nordøst og løjede. Plat læns, ikke en behagelig retning, og med så lidt af den blev det ikke til noget, så vi startede maskinen. Nu var vi så ved at få vores

søben, så vi kunne spise og nyde turen. Det blev lunt og vi slappede lidt af efter et døgn heftig sejlads. Vi var i Muhammedia ved femtiden, og der stod tre mand og tog i mod os og hjalp os med at lægge til og fortøjre. Meget venlige mennesker. Her er internet, vand og strøm. Og vi er tre gæstende både: Os og to polske både. Middagen bestod af spansk svinemørbrad med flødestuvede kantareller (gad vide hvornår vi får frisk svinekød næste gang?).

Mandag 28. maj 2012

Vi troede at tidsforskellen var to timer så vi havde stillet vores ure to timer tilbage. Så vi fik jo et par timers nattesøvn forærende. Det betød, at vi kom tidligt op og se på byen. Vi satte kursen direkte mod Medinaen. Der var ikke rigtig gang i den endnu, de forskellige handlende var kun lige ved at sætte deres varer frem. Vi faldt selvfølgelig ind en smøge hvor de solgte marokkanske varer. Jeg faldt pladask for et par grønne barbouches (traditionelle lædertøfler), som jeg købte. En mand kontaktede os og viste os rundt i medinaen. Vi var godt klar over, at han var en af de uofficielle guider, som der findes overalt, men han var flink, fra byen og talte flere sprog. Det var nu rart at få lidt hjælp her den første dag, hvor en medina, hvor lille den end er, er en forvirrende oplevelse og nu har Sten også prøvet en klipning i en marokkansk medina; det blev pænt og meget kort. Da vi var oppe på stationen for at finde ud af noget om togforbindelserne her på kysten, lagde vi mærke til at vores ure gik en time forkert.

Der er ikke to timers tidsforskel, kun en! Vi har ikke rigtigt fundet ud af hvordan det hænger sammen, men så vidt vi kan forstå på havnefogeden, er der sommertid (hvilket er relativt nyt her i Marokko) som dog afskaffes under Ramadanen? Det lyder lidt kompliceret. Vi fik vores første kop myntete, som er ok, frisk på en varm dag. Vi spiste frokost i medinaen (oceaner af frisk frittet fisk) og gik herefter trætte og fulde af oplevelser tilbage til båden. Vi slappede af om eftermiddagen. Det blev planen at tage til Casablanca i morgen, og til vores store rædsel viste det sig at Niels

ikke havde set filmen Casablanca med Humphrey Bogart og Ingrid Bergman! Vi fandt den frem af Stens efterhånden meget righoldige lager af film, og om aftenen så vi den og forberedte ham således til turen til Casablanca.

Indgangen til Medinaen i Muhammedia

Tirsdag 29. maj 2012

Vi stod op ved otte-tiden, gik til stationen. Det tog ca. en halv time og tog et tog til Casablanca, det tog heller ikke mere end en halv time. Da vi stod af toget, stod vi midt i en kogende gryde af et menneskemylder og trafikmylder. Der er biler over alt og de kører hurtigt. De respekterer ikke fodgængerovergangene, som vi er vant til fra Spanien; og det er i øvrigt svært at finde fodgængerovergange. Finder man en ved et lyssignal, er det ikke sikkert at signalet virker. Det er sådan lidt happy-go-luck. Vi fandt dog ned til medinaen. Hvis vi i går syntes at medinaen i Muhammedia var uoverskuelig, så er det svært at beskrive, hvad vi følte i Casablancas medina. Den var stor og der var gang i den, men de handlende var pågående, men ikke på en ubehagelig måde.

I det store og hele er folk utroligt venlige. Vi fandt vej gennem medinaen og fandt også Ric'ks Café. Caféen er ret ny, vist nok kun fem-seks år, selskabet der driver den hedder "the usual suspects"; meget passende (hvis man altså er cineast). Da vi havde spist lokalt i går, var det oplagt at spise vores frokost her. Vi fik os en good old american greasy burger og en Budweiser (det dyreste måltid vi endnu har fået). Hverken Humphrey Bogart eller Ingrid Bergman dukkede dog op! Efter frokosten stod programmet på Hassan II moskeen, hvor ikke muslimer

faktisk kan få adgang. Det er et imponerende bygningsværk med plads til 25.000 bedende og den tredje største moske i verden bygget over en periode på bare seks år og færdig i 1993. Det var interessant at se de arkitektoniske ligheder med de 1000 år gamle moskeer vi havde set i "El Andalus"; men om det skal tolkes som kontinuitet og tradition eller mangel på udvikling er jo et interessant spørgsmål. Rundvisningen kunne vælges på arabisk, fransk, spansk, tysk eller engelsk (hvilket sidste vi naturligvis valgte). Det undrede os en del, at der i vores gruppe var en (i øvrigt meget yndig) yngre dame med tørklæde og tydeligt af mellemøstlig herkomst... jeg kunne naturligvis ikke nære mig og forsøgte (det var ikke svært) at komme i kontakt med hende. Hun utroligt sød og fortalte at hun var turist fra Jordan på et fem dages besøg, men da hun ikke kunne ikke forstå marokkansk arabisk valgte hun den engelsksprogede rundvisning. Jeg havde insisteret på at se den del af byen som franskmændene byggede ud i kolonitiden. Den skulle være præget af Art Deco bygninger. Det var den også, men de var meget dårlig vedligeholdt og en del af dem var revet ned, så det var lidt af en skuffelse. Vi sneglede os gennem byen tilbage til stationen for at tage tilbage til Muhamedia.

Det er svært at give et retfærdigt indtryk af Hassan den II moskeen. Dette er bare to af mange indgangsdøre

En ting der er virkelig overraskende for mig hernede er variationen i kvindernes påklædning. Man ser virkelig alt, lige fra teenagere og middelaldrende kvinder, som

vi se dem derhjemme i vestlig påklædning. Og så ser du nogen med vestlig påklædning med tørklæde (også som der hjemme), håret dækket, udækket bundet op og løst, kjortler i alle mulige farver med og uden tørklæder, og jeg kan tælle på en hånd (fire) kvinder der er så tildækkede, at man kun kan se øjnene. Jeg havde prøvet at finde ud af, hvordan jeg skulle forholde mig, og fundet ud af, at et af mine store tørklædet, som hidtil har været brugt som nederdel, strandkjole kunne bruges som sjal over hovedet, sådan a la danske kvindelige TV journalister. Og det fungerer, det røde jeg fik af Leila blev endda komplimenteret af en mand i medinaen i Casablanca, men det var nu nok mere et udtryk for hans billigelse af at jeg udviste respekt end en mode eller farve overvejelse.

Da vi gik gennem medinaen i Muhamedia på vej tilbage til havnen, følte vi at her var der fredeligt og vi kunne ånde. Vi faldt ind på en café for at få en kop kaffe. Vi må virkelig være faldet ind, for en herre ved bordet ved siden af tiltalte os og spurgte, om vi havde haft store projekter i dag. Vi fortalte ham om vores besøg i Casablanca og hvorfor vi var her, og så gik snakken bare. Han var venlig imødekommende og vi lærte en masse om landet og man må atter en gang konstatere at sprogkundskaber er alfa og omega for at komme i kontakt med de lokale. Her taler de fleste fransk som andetsprog, men overraskende mange kan også engelsk. Efter denne i tour de force Casablanca var vi tilbage på båden ved ottetiden. Vi orkede ikke at flytte os fra båden for at spise, så der blev serveret spagetti på Café Troldand.

Ondag 30. maj 2012

Der var dømt: kontorarbejde, vask og dæksvask i dag. Det var så planen at vi skulle spise frokost i sejlklubben i dag. Sten er blevet angrebet af "Kaliffens hævn" og havde ikke lyst til at sidde et sted med hvid dug, så vi aflyste projektet og fandt en restaurant her i havnekvarteret. Det var til gengæld rigtig sjovt. Ingen spisekort, men et stort udvalg af fisk, som man valgte ud fra. De blev så stegt på en af de tre griller der stod i vejkanten. Der var et mylder af mennesker, folk der grillede og gæster og kvinder i køkkenet, der anrettede fisken.

Om eftermiddagen fik Sten skrevet lidt på sin bog og Niels og jeg gik til byen og købte brød og frugt. Nu er medinaen overskuelig, og vi finder rundt uden problemer.

Torsdag 31. maj 2012

Sten var på mærkerne i dag..... det var jeg ikke! Århh Der er dømt reconvalesens (den skide kalif og hans hævn).

Fredag 1. juni 2012

Endnu en fredelig dag i Muhammedia. Ventede på at dønningen uden for Rabat skulle lægge sig, så vi kunne komme ind. Det så ud til at passe med højvandet midt på dagen i morgen på det tidspunkt skulle dønningen altså også være til at håndtere. Så nu er det en plan.

Lørdag 2. juni 2012

Afgang Muhammedia klokken seks om morgenen, vi var fremme i Rabat klokken kvart over et, og som vi havde fået at vide blev vi hentet og lodset ind af en af marinaens RIB's. Indsejlingen var uden problemer, men vi kunne godt fornemme at det ikke nødvendigvis altid var sådan. Her lå så Ivory Moon som vi havde tilbragt vinteren med i Sevilla. Det var hyggeligt at se Jeff og Lelia igen. De gav os en masse praktiske oplysninger om stedet. Rabat ligger lidt op ad floden på den sydlige side af floden Bou Regreg, marinaen ligger i forstaden Sale på den nordlige side. Det to byer er forbundne med en bro så Sale er vokset sammen med Rabat og der er metro og tog herud. Jeff og Lelia havde besluttet at tage til Marrakech i morgen. Vi havde overvejet, at når Niels skulle hjem fra Marrakech, kunne vi lige så godt kombinere det med selv at komme til Marrakech. Han skal flyve tirsdag morgen. Overvejelsen var så om ikke Marrakech lød mere spændende end Rabat. Om eftermiddagen kiggede vi lidt på medinaen her i Sale og gik forbi stationen og købte billetter til Marrakech. Nu har vi togbilletter, hvor der står Marrakech på! Jeg synes det er lidt eksotisk.

Vores nye veninder; inden de forlod toget var vi blevet inviteret på couscous hos dem.

Søndag 3. juni 2012

Vi tog toget klokken halv ti. Vi mødte Jeff og Lelia på stationen. Toget der kom fra Fès var temmelig fyldt, og vi kunne ikke finde pladser sammen. Faktisk stod Sten, Niels og jeg op i starten. Efterhånden fik vi fat i nogle pladser i forskellige kupeer, men til sidst fik vi pladser i samme kupe. Det var sammen med en nogle lokale damer. De havde travlt med at holde nogle pladser fri, hvilket selvfølgelig var svært i et overfyldt tog. Men det lykkedes dem trods alt at holde to pladser. Da toget nåede Casablanca fandt vi ud af hvorfor. Endnu en søster kom om bord med to veninder! Ups, så manglede vi en plads. Niels sprang selvfølgelig op og gav dem sin plads efter at han havde sat deres bagage op i nettet. Det var nogle snakkesaglige fruer! Den ene snakkede godt engelsk, hendes ene datter var gift med en dansker og boede i Bahrain og hun havde været i Danmark. Hun ringede til sin anden datter, der bor i Casablanca, for at vi skulle tale med hende. Munden gik på hende og alt blev oversat til Marokkansk. De spurgte og hun oversatte. Hun spurgte mig, om jeg altid gik med tørklæde. Jeg svarede nej, det gjorde jeg ikke, oftest gik jeg med hat for at beskytte øjne og hår. Men her brugte jeg tørklæde, af respekt for forholdene her. Shukran, tak lød det hele vejen rundt og med et anerkendende nik. Hvad jeg ikke sagde var at det selvfølgelig først og fremmest var for bedre at kunne komme i kontakt med folk.

Undervejs fik vi kontakt med Jeff og Lelia, der sad i en anden kupe. Det viste

sig at Lelia havde brugt meget tid på internettet til at forberede deres landnamsfærd. Hun underholdt om deres planer: et par dage i Marrakech, en tur i ørkenen for at se sandklitter, og så en vandretur i bjergene. Vi var helt blæst tilbage i stolen. Det lød spændende. Hun havde også været i forbindelse med en række hoteller og 'tour operators', som hun havde forhandlet med. De synes det var helt ok, at vi lagde os i deres slipstrøm, så da vi kom til Marrakech gik vi direkte (dvs. vi var lige på en lille sightseeing, da det ikke altid er lige let at læse de lokale turistkort) til et hotel (en Riad). Sten og Lelia gik ind for at forhandle pris, mens Jeff, Niels og jeg ventede rundt om hjørnet. Lelia er en hård forhandler, hun betaler ikke mere end hun behøver, så hun fik en god pris. Vi blev kaldt ind og blev lidt stille. Det var bare så lækkert. Det var en Riad, hvilket sige et ombygget familiehuse men en gårdhave i midten. Der var tilknyttet en hammam, så vi fluks bestilte tid til i morgen eftermiddag. Vores Riad ligger lige ved siden af pladsen Djema el- Fna. Den er stor som mindst tre fodboldbaner, og der er virkelig gang i den. I vores del af verden studerer man, hvordan man får liv på byens pladser, man rejser og kigger på, man planlægger og tegner, her sker det bare. Boder med håndværk, juice, is, turistgøgl, slangetæmmere, vandsælgere, henna "tatoværer", musikere ja, jeg kunne blive ved. Sidst på eftermiddagen blev der rettet an til en masse spisesteder. Da vi kom tilbage til pladsen efter et besøg i Souken, de overdækkede markedsgader, var der de første 80 spisesteder med frisk mad over bålsteder og tahinas (retter langtids-tilberedt i en særlig marokkansk lerpotte med låg). Her fik vi vores første måltid i Marrakech. Souken i Marrakech er et kapitel for sig selv. Egentlig har vi jo kun Soukerne i Muhamedia og Casablanca at sammenligne med, men det her er stort, vildt farverigt og festligt. Det er meget let at få pengene til at trille ud af tegnebogen. Her er mange dejlige ting og gode ting. Men man skal have øjnene med sig.

Farvernes souk, tørklæder, garn i alleregnbuens farver

Mandag 4. juni 2012

Souken bliver man ikke færdig med på en eftermiddag, så vi drog derhen igen i dag. Vi fandt farverierne, hvor de farvet uld, bomuld og silke. Silke kalder de det, der udvindes af kaktussernes fibre. Niels blev viklet ind et stykke stof og kom til at ligne en beduin til forveksling. Jeg fandt et tørklæde jeg måtte eje. Vi faldt ind et sted og drak myntete.

Desværre må vi som ikke-muslimer ikke komme ind i moskeerne, men sådan noget som en tidligere koranskole (medersa), der er det ok. Sådan en ligger der i kanten af souken, så den besøgte vi. Ben Youssef Medersaen er én stor overdådig udsmykning med bl.a. kalligrafi. Vi spiste frokost på Djema el- Fna og tog os en slapper i middagsheden. Sten og jeg, håbede vi kunne finde en flaske vin til vores sidste middag med Niels (alkohol kan ikke købes på vores Riad, men det er OK at medbringe en flaske selv). Vi gik ned mod Djema el- Fna i håbet om at finde noget. På vejen blev vi overhalet af en, der arbejder på hotellet. Vi spurgte ham. Han trak os ind til siden, ringede på mobiltelefon og ti minutter senere kom en mand på knallert kørende med en flaske vin. Jeg ved ikke om det var vores første eksperiment på det sorte marked, eller om det var to entreprenante mænd der hjalp nogle stakkels vantro (og tjente godt på det). Det er ligegyldigt! Vi fik vin til

maden, idet det som sagt ikke er noget problem med at tage vin med på hotellets restaurant.

Jeg er ved at knytte et tæppe

Klokken fem stod det på hammam for Lelia og mig. Indsmøring i sort sæbe (olivensæbe), afslapning, langvarig skrubning med hampehandske (minder mest om en 3-M svamp), indsmøring i arganolie (det helt store hit her i landet) og så massage. Man er et helt nyt menneske bagefter. Efter os var det drengenes tur. Da de en efter en dukkede frem fra hammamen, så den ene mere salige ud end den anden. Synd at Niels skal hjem, vi andre får masser af muligheder mere. Vi spiste i hotellets restaurant. Niels fik couscous og Sten og jeg forskellige tahinaer. Sten har især forelsket sig i en med kylling, saltede citroner og oliven og truer med at gøre denne ret til fremtidig gæstemad derhjemme.

Udsigt over tagene i Marrakech med tæpper og storke

Tirsdag 5. juni 2012

Vi spiste morgenmad med Niels inden han blev pakket ind i en taxa og kørte til lufthavnen. Det havde været hyggeligt at have Niels på

besøg, håber han kommer igen engang. Mens vi havde leget turister i Marrakech med Niels, havde Jeff og Lelia brugt dagen i går på at organisere en tur til Sahara; men det er en helt anden historie .....

Mallorca

Torsdag den 6. juni 2013

I går tog vi ind til den havn der administreres af det offentlige; der er det billige at ligge end i sejlklubben (det er dem der også administrerer alle bøjjerne). Vi fandt ud af at det ikke er gratis, men vi vil gerne ligge ved et bolværk når Niels og Tina kommer på søndag. Man kan reservere pladser på nettet og det har vi så gjort (€80 for to nætter gad vide hvad en plads ved ponton koster i sejlklubben hvor det siges at være dyrt?). Vi fik også lokaliseret supermarkederne og de cafeer der har wifi, så må vi se om vi kan nå dem fra båden. Mens vi var i land ringede Buller for at tjekke at de ting, vi skal have bragt hened med ned med vores gæster, er i orden. Det er fantastisk at have gode venner derhjemme, der sikrer at alt fungerer (tak Buller, Kirsten og Martin og ikke at forglemme GDP) Da vi kom tilbage til båden slap vi bøjjen og sejlede længere ud i fjorden og lagde os for anker. Vi ankrede traditionen tro om et par gange (Sten er aldrig helt tilfreds). Det nye Rocna-anker bider hurtigt og med et elektrisk ankerspil er livet jo ret let. I dag har vi så været i land for at tjekke post på nettet og aflevere vasketøj så der er rent sengetøj til gæsterne, så nu er vi lige ved at være klar til at få besøg med ankomst søndag formiddag. Så må vi til den tid tage stilling til om vi vil mod NW eller SE det bliver vejret der afgør det.

Lørdag den 8. juni 2013

Det blev til tre nætter for anker og dermed en del sejlads frem og tilbage i jollen. I går da jeg skulle træne i at sejle jollen (og starte vores 13 år gamle Johnson, der ellers har fungeret fint), trykkede og drejede jeg på alle knapperne, som jeg har for vane at gøre, når jeg ikke har helt tjek på hvad der skal ske. Jeg var ikke klar over at chokeren var lidt svag, så på vej ud til Troldand efter vi havde hentet vasketøjet gik påhængsmotoren i udu! Sten roede resten af vejen (som næsten var hele vejen) og da vi kom ud på båden startede reparationsprojektet.

Det viste sig at der var knækket et stykke plastik som holder chokeren på plads. Det var (knækket? og) faldet ud af maskinen da Sten og Roger rensede kaburator i Sant Carles; men

heldigvis var det gemt uden at vi rigtig vidste hvor det hørte til. Da reparationsarbejdet skred frem fandt Sten yderligere et lille stykke plastik inde i maskinen, som kun sad der fordi der var fedtet af olie. Så begyndte operationen. Det var et stykke kirurgi, hvor der blev afrenset (med acetone) lagt forstærkninger (med kevlartråde) og limet med epoxy (Araldit Rapid). Sten var rigtig godt tilfreds da han var færdig, men vi turde ikke afprøve maskinen før operationssåret var helet. Det var det i dag, hvor vi kom ind til kajen i den kommunale havn og nu ligger klar til at modtage Niels og Tina. Den har været monteret, afprøvet og fungerer perfekt, så nu skal jeg snart ud og øve mig igen.

Nu hvor vi for første gang siden fastlandet igen ligger ved kaj skal det jo udnyttes at man b.la. har ferskvand umiddelbart tilgængeligt... sådan da. Her er vi imidlertid stødt på endnu en ny type nødvendig 'fitting' (som man dog lover går igen i alle mallorcas kommunale havne) og Sten har tryllet med slanger, spændebånd og Gardena beslag så vores ellers righoldige samling af 'mellemstykker' er blevet yderligere forøget. Stens 20 år gamle islandske sweater, som har været til et serviceeftersyn hos Brynja, synger på sidste vers. Brynjas søster havde noget garn med fra island, da vi var til Brynjas fødselsdag i Hannover i januar, og nu er jeg så begyndt på projekt, ny sweater til Sten, planen er at lave den magen til den gamle, blot i andre farver. Så jeg har fået dagen til at gå med at tælle masker og forsøge at kopiere mønsteret. Jeg glæder mig til at komme i gang. Det er på pinde nr. 6.

Søndag den 16. juni 2013

Niels og Tina ankom som planlagt for en uge siden; og siden har vejret været fint. Vi blev en dag i Andratx, som vi synes ret godt om, og for at Niels og Tina kunne vænne sig til at være på ferie. Vi har udnyttet vejret på bedste måde, ligget for bøjjer og badet. Vi startede med at sejlede til Colonia St. Jordi. Det tog otte timer. Der var vind det meste af tiden, men det blev til to en halv time for motor. Der var ikke plads til os i havnen, så vi fandt en bøje uden for, som vi ikke kom til at betale for. Det blev en nat med gyng-gang, som heldigvis forsvandt sidst på natten. Planen var at sejle til naturreservatet Islas de Cabrera.

Kunstsømning på højt niveau på Isla Cabrera (Niels og Rie)

Vi havde reserveret en bøje på nettet for en nat, og håbede at vi kunne blive der lidt længere. Det er kun tilladt at ligge ved de udlagte bøjler, men dem er der også mange af, og der var meget roligt i bugten på den største af øerne. Det var der heldigvis ikke nogen problemer med at få lov at blive der længere, så vi tilbragte tre dejlige dage derude. De gik med at bade, bade og bade. Vi pumpede en kajak op, så vi udforskede også øen fra den. Vi sejlede også ind i gummibåden og gik nogle ture. Lige da vi kom, gik vi op og så på resterne af den borg, der giver øen en meget karakteristisk profil. Øerne har i tidens løb været under henholdsvis maurernes og de kristnes besiddelse og senest har den haft en vigtig funktion i at beskytte Palma mod sørøvere. Den næste dag gik Sten og jeg til øens sydvestlige punkt. Det var en god tur på 4 timer og med en god stigning, men det var så også fedt at gå tilbage igen. Der er egentlig ikke meget dyreliv på øen. Vi så en masse firben, vi så fisk der er blå med en sort plet ved haleroden og vi så nogle skarve, det var så det. På vores kort over øen havde vi set, at det var muligt at gå en rundtur. Det er det måske også. Men på grund af en fejl, kom vi til at overse et skilt der anviste, at vi ikke måtte gå der, så vi kom ud at gå i et område hvor den ene sti efter den anden endte i ingen ting; så vi kom ikke til at gå den planlagte tur, men en anden ind til vi blev fundet af en park-ranger, der venligt fortalte os at stierne ikke var passable og farlige samt at vi burde gå tilbage. Men som de skriver på folderen med reglerne for besøget i naturparken: ”Vi tager din sikkerhed alvorligt men den er dit eget ansvar”. Der var også måger på øen, ikke

mange og de var ikke aggressive. Især en måge, havde helt tjek på vores spisevaner (og den vidste tilsyneladende ikke at vi ikke fodrer måger, de må selv skaffe sig føden) så den satte sig tilrette på påhængsmotoren og fulgte med i vores måltider. Vi fodrede de blå fisk med sort plet på halen, med brødkrummer, men sørgede for at det var et sted mågen ikke kunne se det. Når den så fik øje på det, så fodrede vi bare på den anden side. Den så på et tidspunkt lidt ærgerlig ud, så Tina sagde 'Bare ærgerligt Sunny-boy', siden da hed mågen Sunny-boy.

Den hårdt arbejdende bartender, Tina

Der sejler både fra 'Mainland Mallorca' derud, så der en del turister i løbet af dagen. Der ligger en lille bitte bar, som serverer drinks og tappas, hvilket vi benyttede os af. Når turisterne var dampet af sidst på eftermiddagen, var der stille og meget hyggeligt på baren. I går sejlede vi så tilbage til Mallorca, til Porto Petro på øens sydøstlige hjørne. Vi havde ikke mere mad og var nede på mange forsyninger og det var lørdag. Vi fik handlet og fik et tiltrængt brusebad. Og så fik jeg lov til at lave mad: En dejlig middag med det hele (incl. et par mega mallorcinske brandy's), hvorefter Sten og jeg tumlede hjem på køjen mens Niels og Tina fortsatte i nattelivet med bla. ”Long Island Ice Tea” (hvad det så end er). Vi sov så fast da e kom hjem at vi end ikke hørte hvornår. Næste morgen blev der vasket dæk og fyldte vand på (så vi da følte vi fik noget for havnepengene, der udgjorde €60). Benzin til påhængsmotoren kunne vi imidlertid ikke få lokalt og da vi var helt i bund måtte Sten og Niels med en Taxa til Calla D'or for at skaffe det. Nu ligger vi så for en bøje i en lille vig over for havnen (her slipper vi med €20/nat), og planen er at bade, bade og bade... Og nu er der så nogen der vil spørge

hvorfor vi ikke bruger vores nyanskaffede Rocna anker? Det har vi da også gjort, men problemet er, at man herude er meget bekymret for sin Posedonia flora (det ligner ålegræs) som er en vigtig biotop for faunaen. Der er derfor mange steder ankringsforbud og udlagte betalings-bøjer (der ikke skader bundfloraen). Hertil kommer at de steder man må/kan ankre er ret åbne; ikke at vinden er af den store betydning (vi har nu stabilt 3-6 m/s i dagtimerne og lidt mindre om natten), men dønningen på ½-1 m sniger sig ind om mange hjørner og giver ret urolige forhold.

Fredag den 21. juni 2013

Det blev til tre nætter ved bøjen ud for Porto Petro. Så var det også nok med det! De sidste to nætter havde været ret anstrengende, for det var ret uroligt, men værst var det, at bøjen ind imellem bankede mod fribordet, og der synes ikke at være løsninger på det problem, det var ret slemt. Men så i onsdags slap vi bøjen og daffede langsomt nordpå. Vi havde håbet at vi kunne finde en calla, hvor vi kunne kaste et anker, men både calla Arsenau og calla Mitjana var selv om de ser ret velbeskyttede ud for urolige fordi dønningen har en ulykkelig tendens til at snige sig rundt om hjørner. Vi endte ved en Posedoniabøje i Porto Colom, hvor der var meget stille vand og det trængte vi til. Lige da vi havde fået gjort fast i bøjen, tjekkede Sten strømsituationen. Det var ikke så godt: Et eller andet brugte strøm, solcellerne kunne ikke følge med! Skibet blev nærmest splittet ad, men vi kunne simpelthen ikke finde ud af, hvad det var. Selv om vi afbrød alle instrumenter et efter et og tilsidst hovedafbryderen var der et eller andet der brugte strøm. Det rumsterede længe i Stens hoved, og det var virkelig stressende. Til sidst måtte vi jo bare enes om, at følge situationen, og så se hvad der skete. Vi nød at vandet var fladt, det var rigtig dejligt. Vi sov alle rigtig godt. Niels og jeg sov til klokken 11 (!!!) torsdag morgen. Så kom vi tilbage i rutinen med sol, sol, sol og bade, bade, bade. Hertil morgen sejlede vi så ind til Porto Colom, hvor vi havde bestilt en plads ved en bro. Endnu en by, hvor der ikke er så mange hoteller og hvor der roligt og Der sejler både fra 'Mainland Mallorca' derud, så der en del turister i løbet af dagen. Der ligger en lille bitte bar, som serverer drinks og tapas, hvilket vi benyttede os af. Når turisterne var

dampet af sidst på eftermiddagen, var der stille og meget hyggeligt på baren. fredeligt. Med hensyn til strømmen der forsvandt, er det pt. ok men vi er overbeviste om at der er noget galt med jordingen.

Udesigt over ankerpladsen ved Porto Colom

Tirsdag den 25. juni 2013

Der var køretur i lejet bil på programmet i lørdags. Niels og Tina havde tilbudt at køre, og det havde Sten taget i mod med kyshånd. Niels og Tina var oppe for at hente bilen klokken otte om morgenen, og vi var 'on the road' ved nitteden. Egentlig var det planen, at vi ville besøge nogle bodegaer, men det var ikke muligt for de var lukkede: Lørdag! Så det blev en sightseeing tur.

Vi kørte nordpå til Felanitx en gammel by, hvor alle de 'sædvanlige' har sat deres spor: vandaler, romere, maurere og de kristne. Herefter kørte vi nordpå til Manacor, hvor vi stak hovedet ind i en forretning, hvor de solgte kunsthåndværk forarbejdet af oliventræ, egentlig ret flot. Det var tydeligt at det var et sted, hvortil turist-busserne kørte og priserne var derefter. Vi fortsatte mod Petra (det var på det tidspunkt, hvor vi stadig troede vi var på Bodega Tur), som er en dejlig by med stemning og er relativt afslappet, selv om nogle få turister også når herop. Herfra satte vi kursen mod Port d'Alcudia, og det var da at komme fra asken i ilden. Det lignede en blanding af Bellevue og Bakken, og så var det bare kilometer efter kilometer. Her var der gang i den; jeg tør slet ikke tænke på, hvordan her ser ud, når turist sæsonen slår rigtig til i august. Hold da op! Vi kørte straks ind i landet igen mod Pollenca, som vi besøgte for otte år siden, da vi var hernede en januar måned.

Vi fandt et skyggefuldt sted at parkere bilen og gik en tur rundt i byen. Da vi var gået hundrede meter fra bilen pegede Sten på et hotel og sagde: Der boede vi sidst vi var her! Det ser stadig ud til at være et fint lille hotel. Pollenca er lige så hyggelig som vi huskede det, og vi fandt et lille sted, hvor vi fik dagens menu. Det var alle tiders, uden tvivl det mest spændende mad vi har fået på denne tur til Mallorca og til bare €15 incl drikkevarer. Næste dag lærte vi af vores Mallorcinske venner, at det med dagens menu er noget relativt nyt her på Mallorca. Før krisen slog igennem, var der kun á la carte på de bedre restauranter.

Fra Pollenca satte vi kursen sydpå. Klokken var blevet relativt mange og vi skulle handle og bade inden vi skulle aflevere bilen. Indkøbene blev overstået relativt nemt udenfor Menancor og badestedet blev Cala Sa Nau, et af de steder vi havde udforsket på vejen, til Porto Colom, i håbet om at vi kunne ankre der. Det er måske uegnet som ankerplads for natten, men det er et fint badested efter en dag i bil. Vi var hjemme ved syvtiden. Niels og Tina afleverede bilen, købte Cava, så aftenens menu var Cava og tapas. Det var nemt at falde i søvn

Søndag var det så tid til at tage en tårevædet afsked med Niels og Tina. De havde heldigvis et eftermiddagsfly fra Palma, så de skulle ikke så forfærdelig tidligt op. Bussen de skulle fange gik klokken ni, så vi nåede at spise morgenmad sammen, inden vi krammede farvel. Det har været rigtig hyggeligt at have ferieborn (og nemme af slagsen).

Fra Agistri til Korinth

Tirsdag den 13. september 2016

I lørdags landede en kapsejlad fra Athen her på Agistri. Det betød at var mange, rigtig mange både her natten mellem lørdag og søndag. De fandt dog alle plads og stemningen var dejlig fredelig. Johanne og Asbjørn havde fryseren (!) fuld af fisk fra Norge, og de inviterede os på fiskefrikadeller lørdag aften. Sten lavede remulade og vi havde en meget hyggelig aften på Snowbird. Flotte "kulisser" med tordenhimmel mod nord. Tordenen kom nærmere og det gjorde regnen også! Det føltes nok mere voldsomt end det var, for alle bådene i den – faktisk- overfyldte havn, blev liggende hvor de lå, og der var på intet tidspunkt optræk til panik. Men det var nu nok godt at vinden blev i det nordlige kvadrant. Lidt over middag søndag var havnen næsten tom igen. Kapsejladfeltet ræsedede tilbage mod Athen. Helt efter planen kom Buller og Niels med flyvebåden fra Piræus ved femtiden. Anløbskajen ligger til 100 meter fra hvor Troidand lå. De to nåede et havbad inden vi gik op og spiste en udvalgt af græske forretter sammen med Asbjørn og Johanne. I går, mandag morgen kvart i ti, sejlede vi ud af havnen. Vi havde li..iige et problem, da en nabobåd havde fanget vores anker. Det lykkedes at få løftet ankeret om ved hjælp af det elektriske ankerspil og få vippet det af vores line. Vi satte sejl og sejlede mod Vathi. Vi havde ok vind i halvanden times tid, derefter prøvede vi at sejle lidt i "ingen vind fra forskellige retninger", hvorefter vi gav op og sejlede for maskine det sidste stykke. Vi var fremme i god tid til frokost, havbad og almindelig afslapning. Der lå to både da vi kom hertil i går, men i løbet af eftermiddagen blev der fyldt op, men de fleste var væk i dag inden frokost. Niels og Buller gik en tur op til vulkanen, og Sten og jeg nussede rundt. I går aftes lavede Sten en aftale med Taverna-Mor om at gå i køkkenet og lære at lave stegte auberginer med "toppings", det må vi så se om det bliver til noget. På vej ind i Korintherkanalen

Søndag den 18. september 2016

I onsdags tog vi så fra Vati videre mod Neo Epidaurus, en tur på 11 sømil. Ikke et særlig

stort projekt, og da der desværre ikke var noget vind gik det for motor. Vi var fremme klokken 12, og fik frokost på Troidand, lidt brød, en græsk pølse en græsk salat. Det var et dejlig fredeligt sted. Havnen så ud til at være ret ny, og som mange andre små steder er fiskerne med de små fiskebåde ved at overtage stedet.

Korinterkanale forude

Ikke desto mindre et hyggeligt sted, hvor sæsonen er ved at være slut. Niels og Buller gik en tur ..... vi fandt dem kort efter på et sæt liggestole, hvor de modvilligt indrømmede, at de vist havde taget en 'morfar'... joh livet er hårdt. Buller synes at Niels, der aldrig har været i Grækenland før, skulle se en større by. Så i torsdags tog vi fra Neo Epidaurus direkte til Korinth.

Jeg glædede mig til at sejle igennem Korintherkanalen, som jeg jo har hørt om mange gange. Fortøjningerne i Neo Epidaurus blev taget ti minutter i ti og vi var fremme ved indsejlingen til kanalen klokken to. Papirarbejdet gik nemt (€ 137) og vi fik faktisk lov til at sejle ind i kanalen med det samme. OG det var imponerende. På vej gennem Korintherkanalen, mod Korinth Kanalen er ikke særlig lang, (små fem kilometer), men det er flot.

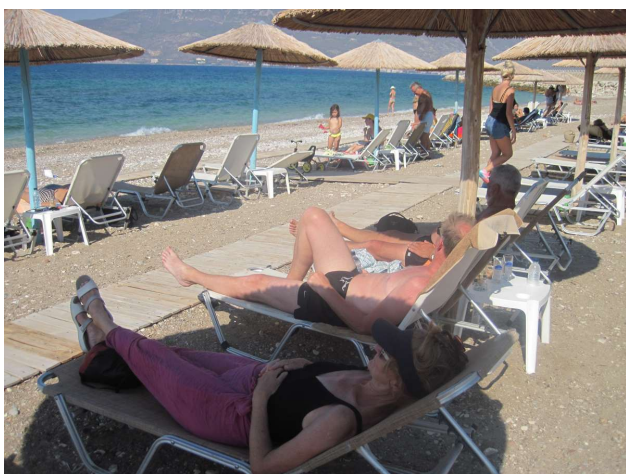

Rie, Buller & Niels på vej gennem Korinterkanealen (Sten var også med)

Vi lagde til i Korinth klokken tre om eftermiddagen, ret sultne og øltørstige, så vi hurtigt i land og få os en gang gyros. Der er også jernbane her til byen, fin fidus, da Niels og Buller skal hjem herfra og toget går direkte til lufthavnen i Athen. Det tager bare 1 time og 20 minutter. Buller og Niels gik en tur; de var væk meget længe, vi var ved at blive nervøse, da de kom tilbage. De havde været oppe på stationen for at få en togplan; og stationen ligger langt ude i forstæderne, så de havde få motioneret for i dag. Godt for dem. Til og med kunne de så oplyse, at de på vejen var kommet forbi nogle super-markeder, blandt andet en Lidl. Vi trænger til lidt forsyninger så Sten og jeg forbereder en tur derop. Fredag blev så til en overliggerdag i en storby. Vi tussede rundt og så på livets gang. Korinth har som mange andre byer været udsat for en række jordskælv og er derfor en ret ny by, hvor gadenettet er rektangulært. Niels og Buller fandt en badestrand med en taverna, hvor de tilbragte en del af dagen. Var da også derovre for at bade og spise frokost. Sten og jeg er ikke så dygtige som Buller og Niels til at ligge ved stranden, men vi forsøgte da.

uge, så spørgsmålet var om vi skal flytte os til Galaxidi før eller efter det.

Strandferie i Korinth

Om aftenen spiste vi på en taverna her ved havnen. Kun lokale spiste der, dejlig mad. Da vi spiste frokost der i går, blev vi modtaget som stamgæster og fik vores ”stambord”. Da vi havde spist frokosten måtte vi tage en tårevædet afsked med Niels og Buller og de tog en taxa til togstationen. Da de var taget af sted fandt vi vores rygsække frem og gik til Lidl og købte det aller mest nødvendige: Lidt skinke af forskellig slags. Der blev kikket meget vejrudsigter for der ligger noget snavs vejr og venter først i næste